

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Gîrneț Zinaida în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 martie 2022, în cauza penală privind-l pe

SOROCHIN Dumitru XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.11.2021 – 04.01.2022;

Instanța de apel: 24.01.2022 – 23.03.2022;

Instanța de recurs: 08.07.2022 – 27.10.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 ianuarie 2022, Sorochin Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 14 (paisprezece) ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a admis cererea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Sorochin Dumitru în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime de 3558 (trei mii cinci sute cincizeci și opt) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 22 septembrie 2021, în intervalul de timp aproximativ orele 15:00- 19:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla la domiciliul comun situat în XXXXX, în care locuia cu soția sa, Sorochin Nina, care conform art. 133¹ lit. a) Cod penal, este membru de familie, ca urmare a unui conflict izbucnit între acesta și soția sa, având scopul comiterii violenței în familie în privința unui membru al familiei, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, i-a aplicat soției sale Sorochin Nina multiple lovituri pe diferite părți ale corpului în rezultatul cărora a survenit decesul acesteia. Potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 202111C0112 din 28 octombrie 2021 decesul defunctei Sorochin Nina a survenit în rezultatul șocului traumatic, ca rezultat al traumei toraco-abdominale închise cu fractura coastei IX din stânga și ruptura splinei. La examinarea medico-legală a

cadavrului s-a depistat traumă contuză toraco-abdominală închisă, cu fractura directă completă a coastei IX din stânga, soldată cu hemoragii în țesuturile moi adiacente și echimoză pe torace din stânga, ruptura splinei cu hemoragie intraabdominală (1,8 litri). Traumă cranio-cerebrală închisă cu echimoză pe frunte și față din stânga, echimoză și plagă contuză superficială a buzei superioare din stânga, hemoragii în țesuturile moi pericraniene fronto-parietal din stânga. Echimoze multiple în regiunea lombară dreaptă, ambele antebrațe și ambii genunchi, excoriații pe spate din stânga. Leziunile au fost cauzate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, au legătură directă cauzală cu decesul, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare gravă.

Prin acțiunile sale intenționate Sorochin Dumitru a comis infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor: „Violența în familie, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei”.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocata Gîrneț Zinaida în interesele inculpatului și inculpatul au depus apel privind casarea sentinței Judecătoreiei Cahul.

3.1 Avocata Gîrneț Zinaida în interesele inculpatului a solicitat casarea integrală a sentinței contestate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Sorochin Dumitru să fie achitat.

În motivarea apelului, apărarea a invocat că instanța de fond eronat a apreciat probele și a pus la baza sentinței de condamnare probe care nu au demonstrat vinovăția lui Sorochin Dumitru în comiterea infracțiunii imputate, argumentările instanței fiind rezultatul aprecierii unilaterale a probelor din cauza penală.

Apelanta a menționat că, instanța a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor care presupun că Sorochin Dumitru ar fi bătut-o pe Sorochin Nina, dar careva probe directe și pertinente pentru confirmarea faptului că anume Sorochin Dumitru ar fi aplicat lovituri care au cauzat leziunile corporale constate prin raportul de expertiză lipsesc.

Concluzia instanței de fond asupra vinovăției inculpatului în mare parte se bazează pe interpretarea sub aspect acuzator a semnificației unor circumstanțe fără a avea acoperire în probele cercetate și fără a oferi o explicație logică întemeiată pe probele puse la baza sentinței.

Atât de către organul de urmărire penală în cadrul urmăririi penale, cât și către procuror în cadrul cercetării judecătorești, n-au fost probate toate patru elemente constitutive obligatorii ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, care i se incriminează lui Sorochin Dumitru.

Învinuirea adusă lui Sorochin Dumitru urmează a fi apreciată drept neconcretă și bazată pe presupuneri. Simpla mențiune privind săvârșirea infracțiunii sau simpla reproducere a unui mijloc de probă, prin care se face o anumită descriere privind o pretinsă faptă penală, care se evidențiază la cea mai superficială analiză a conținutului rechizitorului în privința inculpatului, și nu răspunde criteriilor legii privind sesizarea

instanței de judecată și, pe cale de consecință, asemenea fapte n-ar trebui să formeze obiectul judecății.

Referitor la admiterea cerinței procurorului și încasarea cheltuielilor judecată de la inculpat pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară este neîntemeiată, dat fiind că, în dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în alin. (1) nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul.

În situația când efectuarea expertizei a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat plățile necesare pentru efectuarea acesteia urmau a fi achitate din cont mijloacelor bănești ale bugetului de stat, nu din contul inculpatului, după cum a pretins procurorul în nota privind cheltuielile judiciare.

Prin urmare, atât normele procesual-penale relevante cauzei, cuprinse în art. 227 - 229, precum și cele din Legea specială nr. 68/2016, stabilesc că responsabilul pentru achitarea plăților încasate de la stat în folosul organelor îndrituite cu efectuarea expertizelor judiciare, sunt ordonatorii unor atare acțiuni procesuale.

3.2 Inculpatul a înaintat cerere de apel prin care a solicitat casarea sentinței deoarece nu a comis fapta incriminată.

În susținerea apelului invoca că acuzarea nu a clarificat toate circumstanțele, menționând că s-a trezit și a găsit-o pe soție decedată. Invocă ineficiența anchetei penale, or soția sa era infidelă și unde și cu cine a fost în ziua respectivă nu cunoștea. Potrivit raportului de expertiză în sângele soției s-a constatat o concentrație mare de alcool.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 martie 2022, apelurile declarate de avocata Gîrneț Zinaida în interesele inculpatului și de către inculpat au fost respinse ca nefondate, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, analizând sentința prin prisma prevederilor articolelor 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, verificându-le sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, și toate probele în ansamblu- din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 201¹ alin. (4) Cod penal, aplicându-i inculpatului pentru comiterea infracțiunii respective, o pedeapsă legală și echitabilă.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Mai mult faptul aplicării violenței fizice de către inculpat față de soția sa s-a confirmat și prin declarațiile martorilor Țărălungă Stelian, Țărălungă Iosif care au relatat că Nina deseori era agresată fizic de către Sorochin Dumitru, martorul Andronic Ion a indicat că anterior Nina î-i mai povestea că uneori Sorochin Dumitru aplica violența fizică,

iar anterior ea a dormit la ei acasă așa cum î-i era frică să meargă acasă să nu fie agresată de inculpat din motiv că acesta nu avea țigări, martora Nichita Mariana a relatat că victima la 22 septembrie 2021 a fost la ea după cartofi și când pleca s-a ridicat de pe scaun și a mers la poartă că se grăbea, a observat că era umflată la buză și a întrebat-o ce s-a întâmplat dacă a fost bătută, Sorochin Nina a spus că „da”, dar cine nu i-a spus, apoi a întrebat-o pentru ce a bătut-o și Sorochin Nina i-a răspuns că „nu am terminat borșul”, totodată martora Nichita Nadejda a declarat că inculpatul i-a spus că lui Nina i s-a făcut rău, acesta a mers și s-a culcat și a găsit-o decedată.

În sensul vizat pertinente sunt declarațiile martorului Vancea Dumitru care a declarat că, însăși Sorochin Dumitru a comunicat că în seara anterioară i-a aplicat soției sale, Sorochin Nina mai multe lovituri peste corp, preponderent peste față. La finalizarea acțiunilor procesuale la fața locului și reieșind din acest temei Sorochin Dumitru a fost reținut în baza art. 166 Cod de procedură penală, indicând că, motivul loviturilor era că o bănuia pe soția sa de infidelitate, fără a indica nume concrete.

În această ordine de idei instanța de apel nu a reținut poziția apărării precum că probele puse la baza sentinței de condamnare nu demonstrează vinovăția inculpatului de comiterea faptei imputate, or la caz acțiunile inculpatului au întrunit întrutotul elementele constitutive ale faptei de violență în familie.

Privitor la numirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont în deplină măsură de principiul individualizării pedepsei penale, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social al acesteia în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei ce-i atenuează (*nu au fost stabilite*) sau agravează răspunderea penală (*comiterea infracțiunii în stare de ebrietate*), fapt pentru care, instanța de apel a acceptat, ca fiind întemeiată, motivată și bazată pe prevederile art. 61 și 75 Cod penal.

Prin urmare, analizând sentința în raport cu circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a dispus aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de 14 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

La individualizarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpatul chiar dacă nu avea antecedente penale, anterior în privința acestuia a fost intentată cauză penală pe faptul violenței în familie (art. 201¹ alin. (1) Cod penal care a fost încetată în contextul unor circumstanțe care excludeau urmărirea penală și atragerea la răspundere penală (f.d.45-46, vol. I)), nu a conștientizat pericolul social al faptelor sale, la locul de trai se caracteriza negativ ca persoană violentă și care făcea abuz de alcool, nu se afla la evidența medicului narcolog și psihiatru.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului a fost echitabilă faptei infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normelor legale, considerând că-și va atinge scopul de corectare și reeducare, careva temeiuri de casare a sentinței nefiind stabilite.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, apreciind cumulul circumstanțelor constatate în prezenta cauză, precum și ținând cont de faptul că inculpatul a comis

intenționat o infracțiune deosebit de gravă, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, de personalitatea inculpatului, de statutul social al acestuia, de rezonanța, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, s-a conchis că inculpatul pentru a se corecta și reeduca, este necesar ca acesta să execute în mod real pedeapsa închisorii stabilite, or, în situația descrisă în speță reprezintă unica măsură proporțională ce poate fi aplicată în raport cu gravitatea celor comise.

La fel, instanța de apel a considerat întemeiată și concluzia instanței de fond privitor la cheltuielile de judecată.

Or, procurorul a solicitat de a fi încasate de la inculpat în beneficiul statului, cheltuielile care au fost suportate de către OUP pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară, în vederea acumulării probelor necesare, ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni, având în vedere că, acestea constituie prin prisma art. 227, 228, 229 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare care urmează a fi încasate de la inculpat, motive din care întemeiat s-a admis solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată în mărime de 3558 lei.

Dat fiind că, la caz nu au fost constatate temeiuri rezonabile de eliberare a inculpatului de la plata cheltuielilor judiciare ultimul nu are persoane la întreținere, nu dispune de grade de dizabilitate, mai mult ca atât, interpretând prin coroborare prevederile art. 227– 229 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că lipsesc interdicții legale privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară cu nr. 202111C0112 din 28.10.2021 și Raportului de expertiză judiciară cu nr. 202111D0394 din 05.11.2021.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocata Gîrneț Zinaida în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din motiv că nu a comis infracțiunea care i s-a imputat. La fel, solicită respingerea cererii procurorului privind încasarea din contului inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivare recurenta a invocat că:

- instanțele judiciare au dat o apreciere eronată a probelor anexate la materialele cauzei și cercetate în ședința de judecată, incorect fiind stabilite circumstanțele faptei care au dus la învinuirea neîntemeiată a lui Sorochin Dumitru de comiterea infracțiunii;

- nici un martor nu a declarat că a văzut că Sorochin Dumitru a comis infracțiunea imputată;

- raportul de expertiză judiciară nr. 202111C0112 din 28.10.2021 nu conține constatările certe privind decesul victimei din cauza lovirii, totodată potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202111D0394 din 05.11.2021 s-au constatat vătămări neînsemnate, fără ca ulterior partea acuzării să probeze precum că aceste

leziuni au fost aplicate victimei de către inculpat și fără demonstrarea legăturii cauzale între aceste leziuni neînsemnate și decesul victimei;

- lipsesc careva probe directe care demonstrează legătura între acțiunile inculpatului și decesul victimei Sorochin Nina;

- rapoartele de expertiză judiciară au fost dispuse în vederea acumulării probatoriului pentru a-l incrimina pe inculpat în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal, prin urmare, incorect s-a solicitat plata pentru efectuarea acestor acțiuni procesuale, ca să fie încasată din contul inculpatului. Or, normele prevăzute de art. 227-229 Cod de procedură penală și Legea specială nr. 68/2016, stabilesc că responsabilul pentru achitarea plăților încasate de la stat în folosul organelor îndrituite cu efectuarea expertizelor judiciare, sunt ordonatorii unor axare acțiuni procesuale. Astfel, rezultă că cheltuielile judiciare suportate pentru instrumentarea acestei cauze urmează a fi acoperite din bugetul de stat, acestea neputând face obiectul unei rambursări din partea inculpatului, în cazul în care ultimul nu le-a ordonat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din textul recursului declarat de avocata Gîrneț Zinaida se constată că s-au invocat temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și critică soluția instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat a calificat acțiunile inculpatului.

În același timp, recurenta nu a concretizat care din temeiurile pct. 6) le-a pus la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Suplimentar, recurenta critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond și apel ce ar dovedi că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de 201¹ alin. (4) Cod penal. În acest context, Colegiul penal menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind temei pentru recurs separat.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs

ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurentă, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea). În speță, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzației, ce demonstrează vinovăția lui Sorochin Dumitru în săvârșirea infracțiunii imputate, iar pedeapsa aplicată în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

În concluzie, Colegiul penal constată că recursul este insuficient motivat, or textul acestuia trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță, pe când în speță doar au fost redat soluțiile instanțelor precedente și mențiunea că, partea apărării nu este de acord cu soluția, de fapt s-au invocat repetat cerințele din apel.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 14 ani în penitenciar de tip închis, este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale.

Totodată, nu există dubii în ce privește existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, în acțiunile inculpatului, iar faptul că el nu recunoaște în totalitate vinovăția în comiterea respectivei infracțiuni a fost considerat de instanță drept o metodă de apărare, dar care se combate prin cumulul de probe administrat.

Referitor la solicitarea recurente privind respingerea cererii procurorului referitor la încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea rapoartelor de expertiză juridică, Colegiul penal consideră concluziile instanțelor de judecată juste și corespunzătoare, argumentate în decizia contestată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în prezenta decizie la **pct. 5**, iar o altă

opinie asupra circumstanțelor cauzei nu poate servi temei pentru examinarea ei, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru aceasta, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat nu și-au găsit confirmare din care motiv se respinge ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Gîrneț Zinaida în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 martie 2022, în cauza penală privindu-l pe SOROCHIN Dumitru XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN